

Η ανωνία και η μαγία του ανθρώπου να νικήσει

άνθρωπος είναι ψυχοσωματικό πνευματικό ον κατά τους Αγίους Πατέρες. Είναι ψυχή και σώμα μαζί, γι' αυτό και στο πιστεύω λέμε ότι προσδοκώ Ανάσταση νεκρών και όχι ψυχών ή σωμάτων. Τώρα το τι είναι πραγματικά ο άνθρωπος θα χρειαστεί να κάνουμε λιγάκι υπομονή διότι θα το μάθουμε τις ημέρες της Αναστάσεως της κτίσεως. Εκεί θα δούμε τι πραγματικά είναι ο άνθρωπος μέσα στην αιωνιότητα μακριά από τη φθορά. Μέσα στην οντολογική κατά Θεόν πληρότητα.

Ο σύγχρονος άνθρωπος ενώ γνωρίζει ότι υπόκεινται στη φθορά κάνει τα πάντα για να την αποφύγει προσωρινά και φυσικά ματαιόδοξα. Ας δούμε μερικούς τρόπους έκφρασης του ανθρώπου με την κοσμική έννοια και ας πάμε πίσω από την αυλαία για να ερμηνεύσουμε την οντολογία του πράγματος.

Για παράδειγμα ας πάμε στο πολυαγαπημένο μας γυναικείο φύλο. Οι γυναίκες βάζονται για να γίνουν όμορφες ώστε να προβάλουν ένα ψευδή εαυτό που έχει μια εξωτερική αλλοίωση. Βάζουν χημικά στο πρόσωπο τους αλλοιώνοντας στην ουσία τη δημιουργική τους υπόσταση. Ας δούμε την οντολογία της εξωτερικής αλλοίωσης: Οι γυναίκες βάζονται και οι άντρες καλλωπίζονται στην ουσία για να σύμμαχο τον χρόνο. Αντί τον στολίζουμε μάτια

Οι περισσότερες λένε ότι το κάνουν για να αρέσουν σε κάποιον που επιθυμούν. Αν κάποιος σε επιθυμήσει επειδή έχεις βαφτεί και αλλοιωθεί εξωτερικά τότε δε θέλει εσένα ως άνθρωπο αλλά ένα ψεύτικο και αλλοιωμένο αντικείμενο το οποίο και θα

χρησιμοποιήσει απλά για να ικανοποιήσει τον εαυτό του. Μην ξεχνάμε ότι η πραγματική γυναικεία ομορφιά φαίνεται όταν μια γυναίκα ξυπνήσει το πρωί. Εκεί έχουμε τη φυσικότητα της ομορφιάς στην αυθεντικότητά της και όχι στην ψεύτικη και προσωρινή αλλοίωση με χημικούς τρόπους. *

Ο γέροντας Πορφύριος βλέποντας μια πολύ όμορφη γυναίκα στον δρόμο είπε: Μακάρι να θέλουμε και εμείς να αρέσουμε με τέτοιο ζήλο στον Χριστό όπως αυτή επιθυμεί να αρέσει στους ανθρώπους.

Το εξωτερικό, λέει μια ρήση, είναι υπογραφή του εσωτερικού διότι η επιθυμία πάντα βρίσκει έκφραση μέσα από κάποιο αίτημα.

«Όταν είσαι από έξω κούκλα μπορεί από μέσα να είσαι πανούκλα,
ενώ όταν από μέσα είσαι κούκλα από έξω είσαι Αγία. »

Βλέπε την παρακάτω εικόνα: Μια γυναίκα που ήθελε να αρέσει υπερβολικά στον κόσμο και στους ανθρώπους ένωσε ότι αυτή η επιθυμία απλά επιταχύνει την ψυχοσωματική της φθορά, ενώ όταν αποφάσισε να γίνει ερωμένη του Χριστού, τότε βάδισε στην αιωνιότητα. Μοντέλο αρετών , εγκράτεια και πρώην πόρνη: Οσία Μαρία η Αιγυπτία.

Παρακάτω βλέπουμε μια ακτινογραφία από το πόδι μιας γυναίκας σε παπούτσι με τακούνι.

Βλέπουμε την αφύσικη πίεση του ποδιού αλλά και το αφύσικο περπάτημα που ακολουθεί, όλα αυτά για ποιο λόγο; Για ποιο λόγο να κάνω κακό στον εαυτό μου; Για να αρέσω ; Και για πόσο; Δεν είναι ανόητο να προσπαθεί μια γυναίκα να δείξει απλά ένα ωραίο πόδι που την κάνει να υποφέρει όταν περπατά για να διεκδικήσει κάποιον ; Και από την άλλη, δεν είναι πάλι ανόητο αυτός ο κάποιος να γοητευτεί από το πόδι και όχι από το γενικότερο ψυχοσωματικό σύνολο και ιδιαίτερα τον πνευματικό της κόσμο; Επομένως δεν μπορούμε να κάνουμε διαχωρισμό , δηλαδή να βλέπουμε τον άλλον μόνο ως σώμα δηλαδή αντικείμενο ή μόνο ως ψυχή, αλλά ως ΟΛΟΝ όπως μας λέει και ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής.

Πόσο ατελείωτη είναι τελικά αυτή η αγωνία του ανθρώπου να κερδίσει τον θάνατο

με κάθε τρόπο με τη διαφορά ότι αυτά που κάνει είναι προσωρινά και δίνουν μια γεύση ουσιαστικά πικρή στην ύπαρξη μέσα στον χρόνο.

Άντρες που τρέχουν στα γυμναστήρια για να φτιάξουν προσωρινά κάτι με το οποίο θα διεκδικήσουν μια παρουσία μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουν κάποια ηδονική απόλαυση κάποιες μέρες του χρόνου. *

Άνθρωποι που τρέχουν στα μπουζούκια για να τραγουδήσουν «Όλα σε σένα τα βρήκα» και άλλα διάφορα τραγούδια αγάπης και αφιέρωσης σε πρόσωπα. Δηλαδή ψάχνουν απεγνωσμένα να βρουν κάτι να πιαστούν, να αφιερωθούν, κάπου να δοθούν. Μπορεί να τραγουδούν αυτό τον στίχο αλλά ο άνθρωπος που απευθύνονται να μην υπάρχει καν, και να είναι μόνο ένα δημιούργημα της φαντασίας τους.

Αυτόν τον στίχο τον είπαν ψυχοσωματικά και οι Άγιοι στο πρόσωπο του Χριστού, μπήκαν σε αυτή την σχέση ή οποία τους ένωσε με τον άνθρωπο και την αιωνιότητα και η φθορά έγινε απλά ένα κτιστό γεγονός και αναμένουν την επανασύνθεση τους την ημέρα της Αναστάσεως.

Για τον θάνατο και τη φθορά ο άνθρωπος δε μιλάει. Τον θυμάται στις κηδείες και στις εντατικές των νοσοκομείων μέχρι να δει κάποιον δικό του να παλεύει με το τέλος, αλλά πριν από κεί καμία κουβέντα ή προβληματισμός.

Και όμως αυτή η αγωνία του ανθρώπου πήρε τέλος αλλά εμείς δεν το πήραμε χαμπάρι, ο Χριστός ως ενσαρκωμένος Υιός και Λόγος έρχεται και δίνει το χέρι στον άνθρωπο, μια πρόσκληση ελευθερίας, θέωση και αιωνιότητας. Αντίθετα η πλάνη των κοσμικών ιδιαίτερα Χριστιανών είναι ότι «Εντάξει, αναστήθηκε ο Χριστός οπότε καθάρισαμε». Η θέωση της κτίσης και του ανθρώπου θα γίνει αλλά επειδή ο άνθρωπος είναι έλλογο ον και αποκρινόμενο με τον Θεό σε διάλογο θα θεωθεί ή κατά μέθεξη Θεού οπότε έχει τον παραδεισένιο τρόπο σχέσης ή κατά αμεθεξία όπου έχουνε την αποστροφή του ανθρώπου και τον εγκλωβισμό στον εαυτό του άρα κόλαση.

Ας κλείσουμε αυτό το άρθρο με τα υπέροχα λόγια του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου και εύχομαι ο καθένας μας να τα πάρει προσωπικά :

Τί περισσότερο θέλεις; Γιατί αποστρέφεται αὐτὸν ποὺ σὲ ἀγαπᾷ; Γιατί κοπιάζεις γιὰ τὸν κόσμο; Γιατί ἀντλεῖς νερὸ μὲ τρυπημένο πιθάρι; Διότι αὐτὸ σημαίνει νὰ καταπονῆσαι εἰς τὴν ζωὴν αὐτήν. Γιατί λαναρίζεις τὴν φωτιά; Γιατί πυγμαχεῖς εἰς τὸν ἄερα; Γιατί τρέχεις ἄδικα; Κάθε τέχνη δὲν ἔχει καὶ ἓνα σκοπὸν; Εἰς τὸν καθένα εἶναι ὁπωσδήποτε φανερόν. Δεῖξε μου καὶ σὺ τὸν σκοπὸν τῆς σπουδῆς εἰς τὴν ζωὴν.

*Να συμπληρώσουμε ότι το άρθρο δεν έχει ηθικιστικό χαρακτήρα. Δηλαδή το να βιάζεται μια γυναίκα ή να γυμνάζεται κάποιος δεν είναι κακό. Βασικά τίποτα δεν είναι κακό, η χρήση το κάνει κακό. Το θέμα είναι η οντολογία χρήσης του πράγματος. Για παράδειγμα άλλο γυμνάζομαι για να έχω απλά υγεία και άλλο γυμνάζομαι και παίρνω αναβολικά ώστε να διεκδικήσω περισσότερες ηδονές. Άλλο βιάφομαι ελάχιστα η καθόλου χωρίς να έχω εξάρτηση από αυτό και άλλο βιάφομαι με κάποια μορφή ματαιοδοξίας.

Πηγή:euxh.gr